

A Emma Suárez Nart:

1.- Sí, en principi és una de les explicacions possibles. He de dir que mai no m'he proposat d'establir conclusions d'una manera deliberada. Però sempre hi ha -en els meus escrits i en els de qualsevol escriptor- elements autobiogràfics, o de la seva manera de pensar i de sentir. En resum: una predisposició personal, de cadascú, d'observar el seu entorn a través d'un prisma particular.

Això de passar bruscament a una situació estranya tot seguit després d'això que en diem "normalitat", em sembla que ens passa sovint a tots. Però ens inquieta i solem fer veure que no ens n'adonem: ho qualifiquem d'imprevist i procurem distreure'ns tornant a la rutina de cada dia.

2.- Jo crec que, en realitat, mentre vivim no hi ha cap història que s'acabi, perquè el final d'una etapa sempre correspon al començament d'una altra. El final inapel·lable (i encara hi ha opinions contràries), és la mort. Considero que sí, que es pot interpretar com a una invitació a lliurar-se a reflexions personals. D'aquesta mena de relats, se'n diu que tenen un "final obert" per a incitar el lector que hi cerqui un desenllaç a la seva manera.

3.- Considero que l'ambigüitat presideix tota la nostra vida, des que ens llevem al matí fins que tornem a ficar-nos al llit a l'hora de dormir. Ah! I mentre dormim somniem, generalment amb una ambigüitat de temes que hi ha qui diu que són el reflex de les confusions que ens acompanyen durant el dia. Sobre la intemporalitat voldria dir que no cito mai el lector a una hora ni en un lloc que s'hagi de situar, necessàriament, en un mapa concret. Gairebé tot el que ens passa, pot ocórrer a tot arreu i una mica -o molt- al marge del pas del temps.

Més que de caricatura, em satisfà parlar d'humor. He dit sovint que l'humor és, per a mi, un recurs per mirar d'entendre'm a mi mateix contemplant els altres a través del prisma de l'humor, que és una manera d'observar amb tendresa el comportament humà. La finalitat concreta (o, més modestament, aproximada) seria aquesta: cercar la comprensió del misteri de la nostra existència.

Si aquestes respostes et són d'alguna utilitat, Emma, n'estaré molt content. Una forta abraçada!

abril de 1991